

"Päivä, jona kuulin herätyskelloni"

"Kuulemme puhuttavan ihmeistä ja uskomme niitä tapahtuvan... mutta on eri kokea sellainen itse." Bruno kertoo, miten hän parantui perinnöllisestä kuulovammasta Isidoro Zorzanon esirukouksella.

2.2.2018

Brasilialainen Bruno kertoo, miten hän parantui perinnöllisestä kuulovammasta Isidoro Zorzanon esirukouksella.

Hän oli käynyt kerran Opus Dein keskuksessa ja sen jälkeen meni lukemaan Opus Dein verkkosivuja. Hän luki Isidoro Zorzanosta ja ajatteli "vau, hän on insinööri Argentiinasta, ihan läheltä. Hän on minun kaltaiseni ja ajattelin, no niin, tässä on se tyyppi, jolta pyydän esirukouksia". Bruno latasi Isidoron rukouskortin, joka muutti hänen elämänsä.

Isidoro Zorzano oli Opus Dein perustajan pyhä Josemaría Escriván nuoruuden ystävä ja yksi ensimmäisistä Opus Dein jäsenistä. Hän syntyi Buenos Airesissa vuonna 1902. Hän tutustui pyhään Josemaríaan heidän ollessaan 14 - vuotiaita. Myöhemmin hän siirtyi Madridiin opiskelemaan insinööriksi. Vuodesta 1928 vuoteen 1936 hän työskenteli Etelä-Espanjassa rautateiden insinöörinä. Matkustaessaan Madridiin vuonna 1930 hän tapasi ystävänsä Josemaría

Escriván, joka kaksi vuotta aikaisemmin oli nähty Opus Dein. Pyhä Josemaría kertoi hänelle Opus Dein karismasta: elää keskellä maailmaa ja etsiä pyhyyttä jokapäiväisistä askareista tehden kaiken Jumalan kunniaksi. Isidoro oli jo ennen tätä kohtaamista kysynyt itseltään, mitä Jumala odotti häneltä. Keskustelun rohkaisemana hän päätti tarjota elämänsä Jumalalle Opus Deissä.

Espanjassa vallitsi sisällissota vuosina 1936-1939. Isidoro käytti hyväkseen hänen asemaansa Argentiinan kansalaisena, joka tarjosi hänelle normaalia laajempaa liikkumavaraa sodanaikaisen Madridin kaduilla. Hän tarjoutui auttamaan niitä kristittyjä, joiden tuli elää piilossa vainon takia. Hän toimi näin tietäen, että jäädessään kiinni hänet varmasti teloitettaisiin.

Sodan jälkeen hän palasi työhönsä rautatieinsinöörinä. Hän auttoi pyhää Josemaríaa apostolisissa hankkeissa, jotka olivat siinä vaiheessa vasta alkutekijöissään (mm. DYA -opiskelijakoti Madridissa).

Vaikka hänen terveystilansa heikkeni merkittävästi vuonna 1941, hän jatkoi silti työtään. Hän sai tietää, että hänellä oli pitkälle kehittynyt Hodgkinin tauti. Hän otti vastoinikäymisen vastaan esimerkillisellä tavalla ja tarjosi Jumalalle sairauteensa liittyneet kivut. Hän menehtyi 15. kesäkuuta 1943. Heti hänen kuolemansa jälkeen maine hänen pyhyydestään kasvoi.